

sig at benytte sig af. Jeg efterlyser naturligvis, om private institutioner vil være med i denne forsøgsordning. Der står kun, at for Fyns Amts vedkommende er der tale om et konkret døgnbehandlingssted, men der står ikke, hvilket konkret sted man taler om.

Det sidste, jeg vil påpege, er, at der på side 3 tales om, at narkomanen efter døgnbehandlingen skal hjælpes. Jeg er meget enig i, at man ikke bare kan slippe narkomanen, men jeg vil også sige til regeringen, der skal udmønte dette forslag, at man skal passe på, at hjælpen bliver en hjælp til selvhjælp, således at man ikke giver narkomanen alting i hånden, og så står narkomanen pludselig på egne ben og skal håndtere det hele, f.eks. arbejde eller en helt ny lejlighed. Det, der er vigtigt, er, at man i behandlingsforløbet sætter narkomanen i stand til selv at finde en bolig eller et arbejde. Det er vigtigt, at vi giver narkomanerne ansvaret tilbage og sætter dem i stand til at stå på egne ben.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Igen for at der ikke skal være noget, der står og blafrer på mytehimlen, vil jeg sige til hr. Tom Behnke, at går man langt nok om i bemærkningerne, finder man faktisk en god forklaring på, hvorfor de to amtskommuner er forskellige. Og i ingen af de to tilfælde er der tale om, at der kun er en 3-måneders-behandling. Det er faktisk meget tydeligt skematisk, hvordan man går igennem et forløb, som ikke er under 12 måneders varighed. Men det er helt korrekt, at der er forskellige tidsrum, hvor man arbejder med henholdsvis døgn-, dag- og ambulans foranstaltning osv.

Jeg vil godt understrege, at det i virkeligheden er særdeles hensigtsmæssigt, at vi får nogle forskellige modeller, således at vi ved samme lejlighed og inden for forsøgsperiodende 3 år – kan få en viden om, hvorvidt der er noget, der ser ud til at fungere bedre. Men her vil jeg tilslutte mig det, som hr. Villy Søvnald var inde på, nemlig at når det drejer sig om en kort periode og relativt få mennesker, får vi måske et forskningsmateriale i form af antal mennesker, der er igennem systemet, der gør det tvivlsomt med en meget præcis videnskab på dette område. Men jeg tror stadig væk på, at vi ville kunne få en pejling på: Er det den ene model, der har nogle fortrin frem for den anden? Er det eventuelt den ene model, der i forhold til nogle bestemte typer har en særlig

effekt, eller ville den anden model her have været bedre? Så jeg er ikke så betænkelig som hr. Tom Behnke.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg deler den samme nysgerrighed efter at se, hvilke modeller der kan bruges. Men vi er nødt til at se på de resultater og de ting, vi allerede ved i dag. Man ville jo heller ikke begynde med en døgnbehandling, der varede i 6 dage, og så håbe på, at det gav noget som helst resultat. Der skal være en vis ræson i de perioder, man lægger op til, og det er min vurdering, at vi allerede i dag ved, at 3 måneder er for kort tid.

Jeg har et spørgsmål, som jeg ikke nåede at få med i min ordførertale – der er jo kun 5 minutter til at sige noget i. Hr. Poul Qvist Jørgensen gjorde mig lidt i tvivl i sin ordførertale, men jeg har fået forståelsen af, at det, der lægges op til her, når der bliver talt om stoffri behandling, er, at der så heller ikke bliver brugt metadon i behandlingen. Men hr. Poul Qvist Jørgensen sagde så: I hvert fald ikke i langtidsbehandlingen. Mit spørgsmål er så: Vil der på noget tidspunkt i dette behandlingsforløb blive tale om, at man vil bruge forskellige medikamenter, f.eks. metadon til afvænningen? For så er det min vurdering, at der ikke er tale om afvænnig.

Vi må fastholde, at det bedste – også for narkomanen selv – er, at man laver en meget hurtig nedtrapning, med andre ord dét, der hedder en »kold tyrker«, hvorefter man begynder behandlingen.

Jeg skal også hilse og sige, hvilket jeg ikke nåede før, at Fremskridtspartiet naturligvis støtter forslaget. Og vi har et par spørgsmål, vi også vil stille i udvalget, og så har vi måske nogle ændringsforslag.

Til sidst vil jeg godt sige, hvilket jeg heller ikke nåede at få med, at de høringsvar, der ligesom fra Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen, synes jeg er meget pinlige. Jeg synes, at Amtsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening burde skamme sig. Der er tale om den ordning efter straffelovens § 49, stk. 2, hvorefter afsonere kan komme til afvænnig. Man lægger i forslaget op til, at man naturligvis fortsætter med, at det er kommunerne, der skal finansiere det, fuldstændig som reglerne er i dag. Og straks begynder kommunerne at klynke over, at de skal bruge penge på det. Jeg synes, kommunerne skulle skamme sig. Kommunerne burde for længst have brugt mange flere penge på dette område, og det har de ikke gjort.